

Обичам България

Светъл ден!

Пристъпям поляка по пътеката, изкачваща се към Бъбрека, едно то Седемте рилски езера. Зад мен се смаява едноименната хижа. Подминават ме хора с бели дрехи. „Светъл ден!“ - поздравяват радушно и със загадъчна усмивка те. И някак бодро и леко се възнасят нагоре. Опитвам се да ги следвам по-отблизо, но не става - задъхвам се. Не е от възрастта, къде, къде по-беловласи ме подминават, сякаш съм жалон от зимната маркировка на маршрута.

„Светъл ден!“ - отново дочувам край себе си. „Светъл, светъл.“ - мърморя и аз, а защо не „Добър ден!“ , както си му е редът.

Явно всичко им е светло на тези хора, последователите на Петър Дънов. Посрещат изгрева и светлината на деня от височината над хижата, наименована още от Учителя Молитвен връх. От там се ширват зашеметяващи с величието си мощни феерични синкаво-зелени вълни, въздигащи се към безкрая над хоризонта. Към синевата, в която сякаш потъваш, потъваш. И уж е синева, но някак светлостлатиста, искряща, нежна като милувка. По някое време „изплуваш“ и... чудо, самият ти си изпълнен със светлина. Чернилката от делника е отмиа.

Не всеки може да усети това чудно вътрешно преобразяване. Но всеки може да види чудото на борбата на светлите сили с тъмните. Край Бъбрека има поляна. На нея хората с бели дрехи играят танци, зашеметяващи им от Учителя. Паневритмия. Тази година пристъпващите в ритмите на музика и песни бяха над 1500. Миналата - почти 1000.

Тази година на 19 август, началото на Слънчевата Нова година и Преображение по стар стил, синевата над тях бе в изобилие. Но миналата година слънцето бе в епична битка с черните облаци. Те прииждаха откъм връх Мусала и аха да засенчат поляната, но някаква сила ги връщаше обратно. И така почти два часа, толкова, колкото продължават танците. Наблюдавал съм и друг път играещи на високата поляна до връх Харамията. Небето затулено от облаци, а само там, над белите кръгове, златистите слънчеви лъчи пробиват облаци и повече от час даряват светлина.

С какво е неповторимо това късче от планината, скътано в циркуса на Седемте рилски езера? Скорешни геодезични изследвания твърдят, че тук е една от петте най-силни енергийни местности в Европа. Знаел ли е това преди повече от век Петър Дънов? Защо именно тук, където ангелите буквално гонят демоните, той е донесъл учението за силата на любовта, мъдростта, правдата, истината, добротата? Трудно се проумява, освен ако не се потопиш в искрящата светлина.

Борис ГОСПОДИНОВ